

296

USTAWA

z dnia 27 listopada 1961 r.

o zmianie przepisów postępowania karnego.

Art. 1. W kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. § 1. Sąd wojewódzki rozpoznaje w pierwszej instancji sprawy:

1) o przestępstwa określone w rozdziałach XVIII, XIX oraz w art. 225—228 kodeksu karnego;

2) o przestępstwa określone w rozdziale I oraz w art. 32 i 39 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, jednakże z wyjątkiem spraw o przestępstwa określone w art. 7 tego dekretu;

3) o przestępstwa określone w art. 78—81 kodeksu karnego Wojska Polskiego;

- 4) o przestępstwa określone w art. 3 ust. 1 i 2, w art. 4 ust. 1 i 2 oraz w art. 8 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej;
- 5) o przestępstwa określone w dekrete z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego;
- 6) o przestępstwa określone w art. 3 § 2 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej;
- 7) o inne przestępstwa określone w ustawie z dnia 18 czerwca 1959 r. o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej, jeżeli szkoda przekracza 100.000 złotych;
- 8) o przestępstwa na szkodę Państwa lub jednostki gospodarki uspołecznionej, jeżeli interesy gospodarcze Państwa lub danej jednostki zostały narażone na szkodę przekraczającą 200.000 złotych;
- 9) o przestępstwa, które z mocy przepisu szczególnego należą do właściwości sądu wojewódzkiego.
- § 2. W sprawach o przestępstwa określone w art. 4 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa prokurator wnosi akt oskarżenia do sądu powiatowego, jeżeli uzna, że zachodzą warunki do zastosowania art. 4 § 2.
- § 3. Sąd wojewódzki może na wniosek prokuratora rozpoznać jako sąd pierwszej instancji sprawę o każde przestępstwo, jeżeli uzna to za wskazane ze względu na okoliczności sprawy.
- § 4. Sąd wojewódzki rozpoznaje środki odwoławcze od orzeczeń sądów powiatowych oraz orzeka w innych wypadkach, przewidzianych w ustawie;"
- 2) w art. 85:
- a) dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
- „§ 2. Pełnomocnikiem organu państwowego, jednostki gospodarki uspołecznionej lub organizacji społecznej może być także ich pracownik albo pracownik ich organu nadrzędnego.”;
- b) dotychczasowy § 2 staje się § 3 tego artykułu;
- 3) art. 233 § 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) zebranie niezbędnych danych o osobie podejrzanego oraz o jego stanie majątkowym;”;
- 4) art. 234 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Śledztwo prowadzi się w sprawach o przestępstwa wymienione w art. 17 § 1 oraz w sprawach:
- 1) o przestępstwa określone w art. 140, w rozdziale XXXIII, jeżeli zostały popełnione umyślnie, z wyjątkiem przestępstwa określonego w art. 215 § 1, chyba że z przestępstwa tego wynika śmierć człowieka, jak również w art. 230, 240 § 2, 248 § 2 i 290 kodeksu karnego;
- 2) o przestępstwa określone w rozdziale II dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa;
- 3) o przestępstwa na szkodę Państwa lub jednostki gospodarki uspołecznionej, jeżeli interesy gospodarcze Państwa lub danej jednostki zostały narażone na szkodę przekraczającą 50.000 złotych.”;
- 5) w art. 248 dodaje się nowy § 4 w brzmieniu:
- „§ 4. Jednocześnie z wniesieniem do sądu aktu oskarżenia prokurator zawiadamia o tym pokrzywdzoną instytucję państwową, jednostkę gospodarki uspołecznionej lub organizację społeczną w celu wytoczenia po-

wództwa cywilnego, a w razie niewytoczenia — w celu wyjaśnienia prokuratorowi przyczyn.”;

6) po art. 331 dodaje się nowy art. 331¹ w brzmieniu:

„Art. 331¹. § 1. W razie skazania za przestępstwo zagarnięcia mienia społecznego, jeżeli powództwa cywilnego nie wytoczono, sąd na pokrycie wyrządzonej szkody zasądza z urzędu na podstawie ujawnionych w sprawie materiałów na rzecz pokrzywdzonej instytucji państwowej, jednostki gospodarki uspołecznionej lub organizacji społecznej odszkodowanie pieniężne odpowiadające wartości zagarniętego mienia.

§ 2. W razie skazania za inne przestępstwo, w którego wyniku została wyrządzona szkoda w mieniu społecznym, sąd może z urzędu zasądzić odpowiednie odszkodowanie pieniężne.

§ 3. Jeżeli wartość zagarniętego mienia (§ 1) lub wyrządzona w mieniu społecznym szkoda (§ 2) jest wyższa od zasądzonego odszkodowania, pokrzywdzona instytucja państwowa, jednostka gospodarki uspołecznionej lub organizacja społeczna może dochodzić różnicy na drodze cywilnej.

§ 4. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się:

- 1) jeżeli wyjdzie na jaw, że proces o te same roszczenia już się toczy w postępowaniu cywilnym lub został rozstrzygnięty w tym postępowaniu;
- 2) w postępowaniu w sprawach nieletnich;
- 3) w postępowaniu doraźnym.

§ 5. Sąd może zabezpieczyć na mieniu oskarżonego odszkodowanie pieniężne, o którym mowa w § 1 i 2. Koszty związane z wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu uiszcza strona, na rzecz której nastąpiło zabezpieczenie.

§ 6. W razie zasądzenia odszkodowania, o którym mowa w § 1 lub 2, sąd zasądza od skazanego na rzecz Skarbu Państwa opłaty sądowe stosując odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego.”;

7) w art. 367 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Do rewizji sporządzonej przez prokuratora lub przez osobę uprawnioną do występowania przed sądem na podstawie przepisów prawa o ustroju adwokatury należy dołączyć odpowiednią ilość odpisów dla stron, ich pełnomocników i obrońców, a w wypadku rewizji wniesionej do Sądu Najwyższego nadto jeden odpis dodatkowy.”;

8) w art. 380:

a) dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Brak potwierdzenia zawiadomienia oskarżonego o rozprawie rewizyjnej, jeżeli stawiał się jego obrońca, nie hamuje rozpoznania sprawy.”;

b) dotychczasowe § 2 i 3 stają się § 3 i 4 tego artykułu.

Art. 2. W sprawach o przestępstwa, które na podstawie przepisów niniejszej ustawy zostały przekazane do właściwości sądu powiatowego, udział prokuratora na rozprawie w tym sądzie, jako też na rozprawie przed sądem rewizyjnym, jest obowiązkowy.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 38, poz. 348 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W szczególnych przypadkach w sprawach małej zawilych prezes sądu wojewódzkiego może zarządzić rozpoznanie rewizji przez jednego sędziego.”;

2) art. 7 § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zarządy lasów państwowych, nadleśnictwa państwo-

we i parki narodowe w sprawach o przestępstwa z art. 5 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej (Dz. U. Nr 36, poz. 228),”.

Art. 4. Art. 3 § 1 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 36, poz. 229) otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie wyrządzenia czynem przestępnym szkody w mieniu społecznym Milicja Obywatelska może w toku dochodzenia lub śledztwa dokonać u podejrzanego tymczasowego zajęcia mienia ruchomego dla zabezpieczenia roszczeń o naprawienie szkody, grożącej mu kary grzywny lub przepadku majątku, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo usunięcia tego mienia. U osoby nie występującej w charakterze podejrzanego, lecz będącej z nim w bliskim stosunku (art. 288 § 3 kodeksu zobowiązań) tymczasowemu zajęciu podlegają rzeczy i prawa majątkowe, których na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 21 stycznia 1958 r. o wzmożeniu ochrony mienia społecznego przed szkodami wynikającymi z przestęp-

stwa (Dz. U. Nr 4, poz. 11) dotyczy domniemanie, że należą do podejrzanego.”

Art. 5. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do spraw wszczętych przed dniem jej wejścia w życie, z tym że sprawy, w których przed tym dniem wstępował akt oskarżenia, toczą się według dotychczasowych przepisów.

Art. 6. Uchyła się art. 14 dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 55, poz. 437).

Art. 7. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jednolitego tekstu kodeksu postępowania karnego z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*